

diversity. Ultimately, embracing the contributions of Ukrainian migrants and recognizing their inherent worth and potential can pave the way for a more inclusive and prosperous future for all residents of the Slovak Republic.

References:

1. Divinský B. Developments in the Field of Migration in Slovakia from her Accession to the European Union. *International Issues & Slovak Foreign Policy Affairs*. Vol. 19, No. 2, INTERNATIONAL MIGRATION (2010), pp. 3-26
2. Migration policy of the Slovak Republic. The Government of the Slovak Republic Resolution No. 574 as of 31 August 2011. https://www.employment.gov.sk/files/slovensky/uvod/informacie-cudzinci/migration_policy.pdf
3. Ondris P. Migration from China to Slovakia. *International Issues & Slovak Foreign Policy Affairs*. Vol. 24, No. 3, CHINA'S DISCOVERY OF CENTRAL EUROPE (2015), pp. 78-98.

Коваленко О. О.

доктор юридичних наук, професор
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
e-mail: kovalenko.olena@hnpu.edu.ua

СОЦІАЛЬНИЙ ДІАЛОГ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ГАРМОНІЗАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ З *ACQUIS* ЄС

Рух України у європейському напрямі, визначений при підписанні Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [1] поставив на порядку денному вирішення питань ефективності соціального діалогу із метою приведення останнього у відповідність із європейськими стандартами.

Інститут соціального діалогу, що трансформувався з інституту соціального партнерства – новели для незалежної України - функціонує у нашій державі вже достатньо довгий період. Але ефективність його діяльності, все ж таки, є недостатньою. Фактично мова йде про формальне виконання вимог Закону України «Про соціальний діалог в Україні» [2] із

укладенням на всіх, визначених в законодавстві, чотирьох рівнях соціального діалогу актів: колективного договору і угод.

У 2023 р. було оприлюднено звіт «Україна 2023» - документ Європейської комісії, в якому остання в цілому позитивно оцінила поступ України з питань функціонування соціального діалогу. Передусім згадано, що в Угоді про асоціацію між Україною та ЄС Україна зобов'язалась наблизити своє законодавство до значної кількості директив ЄС у сфері зайнятості, соціальної політики та забезпечення рівних можливостей. Окрім цього, Європейська Комісія зазначає, що Україна ратифікувала 71 конвенцію Міжнародної організації праці, 61 з яких є чинною [3]. Дійсно, це серйозна заявка намірів щодо удосконалення національного українського законодавства та приведення його до міжнародних стандартів. Однак, попереду ще великий шлях до омріяної мети. Бо існують очевидні труднощі із сприйняттям сторін соціального діалогу себе як учасників даного процесу і відповідно використання ними всього доступного інструментарію задля зближення свої позицій та досягнення домовленостей у сфері соціально-трудових відносин.

Було наголошено на необхідності сприяння соціальному діалогу та колективним переговорам як складовим процесу розширення ЄС та наближенню до підготовки українських профспілок до повноцінної участі в соціальному діалозі на рівні ЄС. Але разом із тим було наголошено на необхідності усунення Україною значних недоліків у трудовому законодавстві та покращенні соціального діалогу. Зазначено й те, що дві скарги стосовно свободи об'єднань перебувають на розгляді Комітету Міжнародної організації праці [3].

У звіті, Європейська Комісія оцінює рівень підготовки України до вступу в ЄС у сфері соціальної політики та зайнятості як початковий. Це один бал із п'яти можливих, тобто прогрес у цьому розділі (разом із низкою

інших) Європейська Комісія оцінює як найнижчий. Висновки Європейської комісії у цій главі займають близько трьох сторінок [3].

Вказується на такі основні проблеми здійснення соціального діалогу в Україні як неналежний зв'язок між соціальними партнерами, недостатнє використання консультативних механізмів та нефункціонування органів соціального діалогу.

Європейська комісія визначила заходи, які доцільно запровадити Україні для налагодження ефективного та результативного соціального діалогу, до яких віднесла необхідність покращення **соціального діалогу через** зміцнення консультаційних механізмів та спроможності його учасників. З позитивних кроків України у цьому питанні Європейська Комісія згадує відновлення роботи Національної тристоронньої соціально-економічної ради, функціонування тристоронніх соціально-економічних рад на рівні областей та міст і колективні угоди на різних рівнях.

Варто констатувати, що навіть страшні події, що зараз відбуваються в Україні, режим воєнного стану не стали на заваді європейського напрямку розвитку України. Україна продовжує рух у визначеному напрямі, прямуючи до безальтернативної мети, бо саме ця мета і означає світле, цивілізоване майбутнє нашої держави та її громадян. Угода про асоціацію з ЄС не втратила свою актуальність, а виконання зобов'язань, які в ній зафіксовані, наближають українське законодавство до *acquis* ЄС, що, в свою чергу, дозволить Україні вже юридично стати частиною Європейського Союзу. Але, звичайно, на цьому шляху є ще багато завдань, які необхідно виконати.

Список використаних джерел:

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: Угода, Міжнародний документ від 27.06.2014 р. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/984_011.
2. Про соціальний діалог в Україні: Верховна Рада України; Закон України від 23 груд. 2010 р. № 2862-VI. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2862-17>.

3. Commission staff working document. Ukraine 2023 Report. Accompanying the document. Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. 2023 Communication on EU Enlargement policy. URL: https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/system/files/2023-11/SWD_2023_699%20Ukraine%20report.pdf.

Мелех Б. В.

кандидат наук з державного управління, доцент,
Львівський національний університет ветеринарної медицини та
біотехнології імені С.З. Гжицького
ORCID: 0000-0002-3125-0163
e-mail: bogdanmelekh@meta.ua

**ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА
В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СУДІ З ПРАВ ЛЮДИНИ**

Процедура проведення процесуальних дій при наданні міжнародної правової допомоги, зокрема в Європейському суді з прав людини, є важливим питанням, так як забезпечує практичну її реалізацію на рівні суб'єктів міжнародного кримінального провадження, надає міжнародну правничу допомогу із ознаками самостійного процесуального порядку іншим кримінальним провадженням.

Загальновідомо, що процесуальні дії в міжнародному процесі можна визначити як спеціальні процесуальні процедури реалізації міжнародної правової допомоги, що базуються на нормах і принципах міжнародного та національного процесуального права. Процедуру проведення процесуальних дій при наданні міжнародної правової допомоги доцільно розглядати як законодавчо встановлений порядок практичного їх здійснення[1,С.75].

Процедура проведення процесуальних дій при наданні міжнародної правової допомоги має відповідати міжнародному та національному законодавству, що виступає основною гарантією прав осіб, що потрапляють у сферу процесуальних дій при наданні міжнародної правової допомоги.